

Virágos-Világunk

Heti ajánlott tevékenység

2021. 03. 08-12.

Heti terv

Ábrázolás, barkácsolás

Mozgásos játékok

Környezetünk megismerése

Játékok

Mellékletek

Kattintson a fenti címekre a tartalom könnyebb

elérése érdekében!

Mese

Kiscsoport:

A három pillangó

Középső csoport:

Fésűs Éva: Kié a virág?

Nagycsoport:

Hevér Tünde: Az ibolya

Vers

Kiscsoport:

Gazdag Erzi: A hóvirág éneke

Középső csoport:

Donászy Magda: Hóvirág

Nagycsoport:

Dudás Eszter: Virágköszöntő

Dalok, énekek

Kiscsoport:

Kerekecske gombocska, volt egy kicsi dombocska...

Én kis kertet

Fehér liliomszál

Középső csoport:

Mag, mag búzamag

Koszorú, koszorú

Mi szél hozott kis futár

Bújj bújj zöld ág

Nagycsoport:

Kéknefelejcs, kéknefelejcs

Iglice szívem

Ersébet asszony

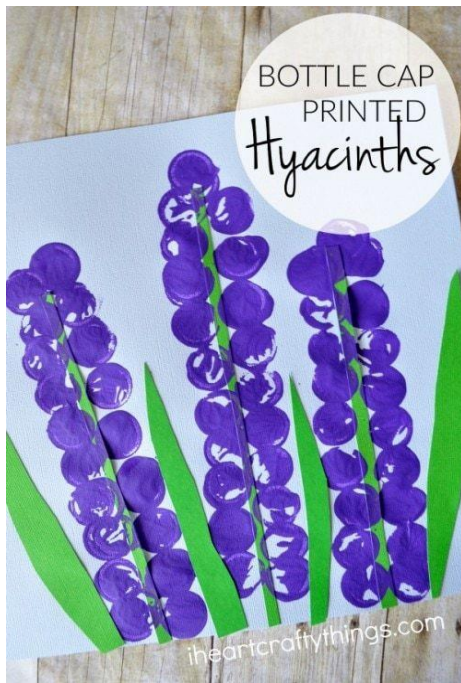
Beültettem kis kertemet

Kattintson a címekre a megtekintéshez!

Ábrázolás, barkácsolás:

Kiscsoport

Jácint festése ujjlenyomattal vagy dugóval

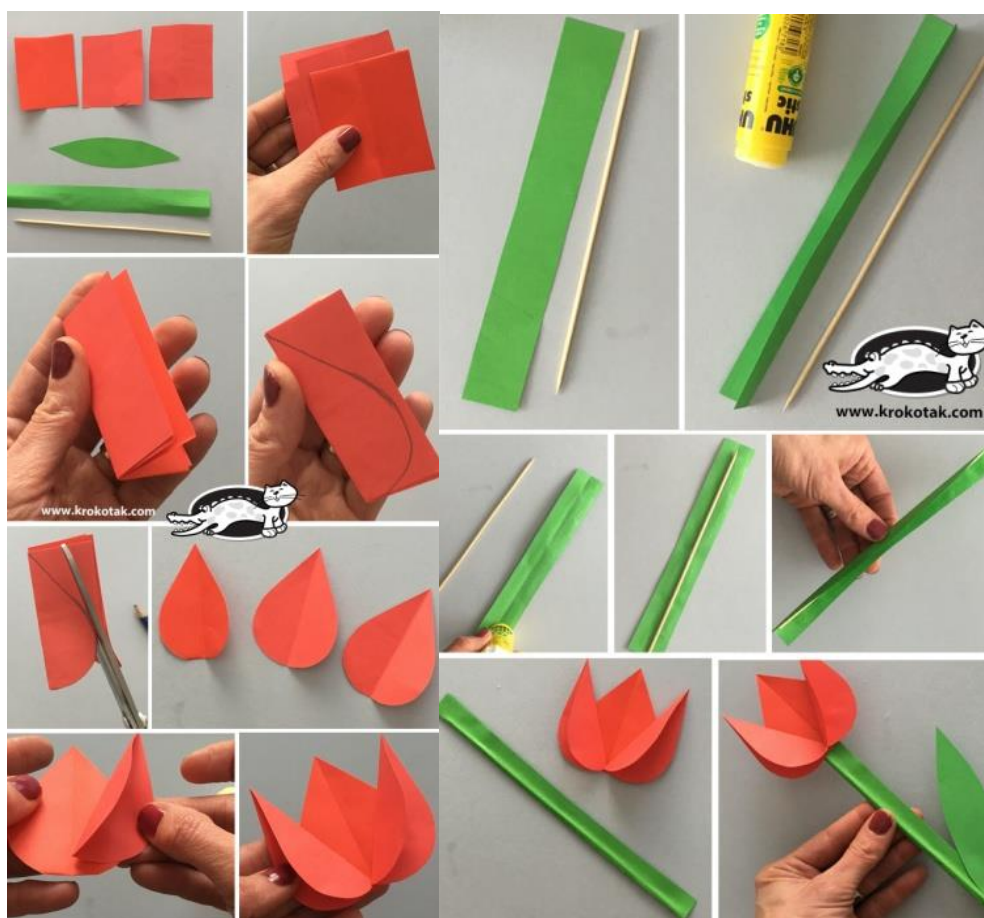

Középső csoport

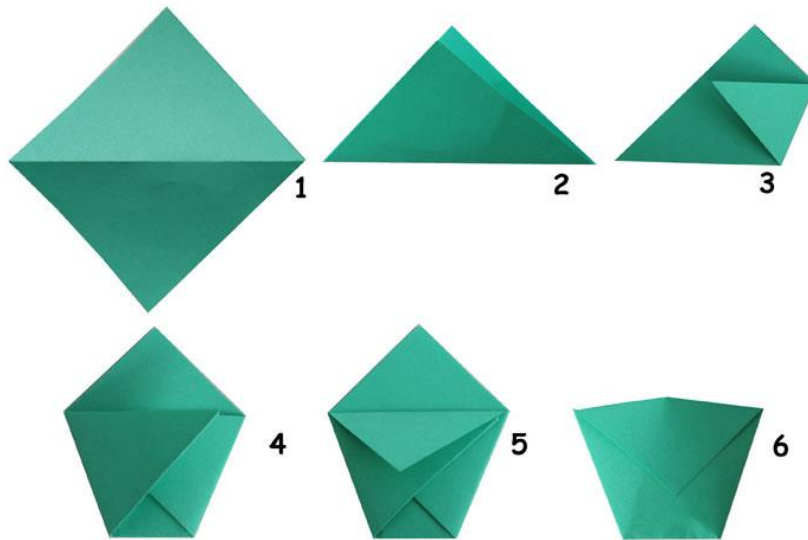
Papírtulipánok

Kattintson a képre!

Nagycsoport

Mozgás, mozgásos játékok

Kiscsoport:

Virágok rajzolása ujjal. Tepsibe szórt lisztbe virágok, levelek, fák rajzolása.

Középső csoport:

Lufitenisz

Ehhez a játékhoz szükségünk lesz egy lufira, légycsapóra vagy tollasütőre. A cél a lufi levegőben tartása úgy, hogy csak a kapott eszközzel érhetnek hozzá. Ütőt házilag is készíthetünk: papírtányérra erősítsünk egy vastagabb spatulát, és már kész is. Párban, vagy ha többen vagyunk, egymásnak is ütügethetjük a lufit.

Nagycsoport:

Újrahasznosítás jegyében vágjunk ki tejes dobozokból, üdítős dobozokból 6 különböző virágformát, ragasszuk őket tetszőleges sorrendben a padlóra a videón látható módon. A ragasztószalag két oldalára tükörben. Egyre nehezebb és hosszabb feladatsor is adható a gyermeknek, 2 gyermek is adhat egymásnak feladatot.

Kattintson ide!

Környezetünk megismerése

Kis-, középső csoport:

Gyermek sziluettjének körbe rajzolása csomagolópapírra, majd ennek felragasztása az ajtóra. A szülő mondja a gyermeknek hová ragassza a gyermek a virágokat.

Nagycsoport:

Eldugott papírvirágok megkeresése a lakásban, négykézláb, 1 lábon ugrálva... stb. Majd a megtalált virágok szétválogatása színek szerint .

Játékok:

Csokonai Vitéz Mihály: Tartózkodó kérelem-memória játék

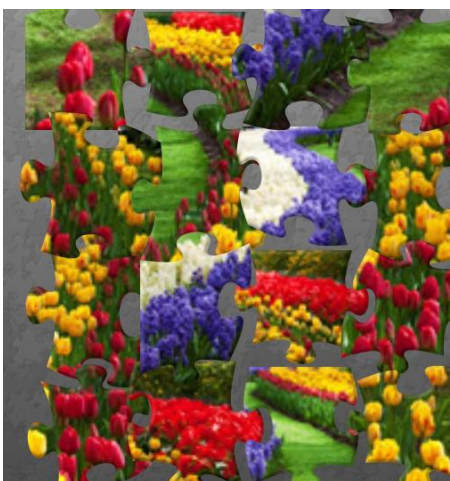
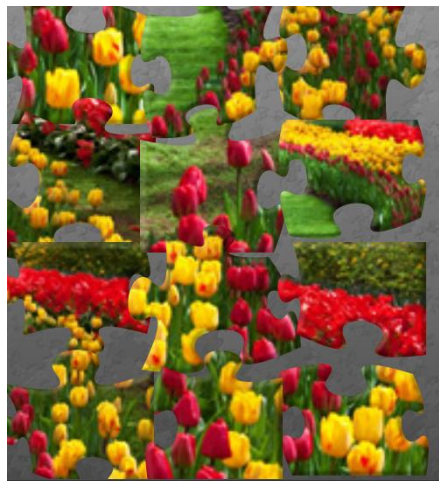
 INDÍTÁS

Egyező párok
Érintse meg a mozikokat, hogy párokat találjon.

Csokonai Vitéz Mihály: A Reményhez - memória játék

 INDÍTÁS

Egyező párok
Érintse meg a mozikokat, hogy párokat találjon.

Kattintson a képekre!

Mellékletek

Versek

Gazdag Erzszi: A hóvirág éneke

Kinyílt a hóvirág,
Vidámabb lett a világ ...
Itt a tavasz, megy a tél,
Kis magban a csíra kél.
Szikrázik a napsugár,
Nyakát nyújtja a gúnár,
Táncot jár a víz fodra,
Tavaszi szél forgatja.
Itt a tavasz, gyerekek,
Kacagnak a verebek.

Donászy Magda: Hóvirág

Hóvirágom, virágom,
mi újság a világon?
Véget ért a hosszú tél,
simogat az enyhe szél,
melegebben süt a nap
újra szalad a patak.
Hallottam a cinegék
kikeleti énekét,
tavasz jár a határon.
Ó, be szép ez virágom!

Mesék

A három pillangó

Volt egyszer három pillangó: egy sárga, egy piros meg egy fehér. Vígan játszadoztak a verőfényes mezőn, virágról virágra szállkostak, táncoltak, repdestek jókedvükben. De hirtelen beborult az ég, közeledett a vihar. - Repüljünk haza - mondta a sárga pillangó, s ijedten pergette szárnyát. - Minél gyorsabban - mondta a piros is, a fehér is, s elindultak gyors szárnyalással. Éppen jókor értek haza, mert a zápor már megeredt, s egyre vizesebb lett a szárnyuk. De a ház ajtaját nem tudták kinyitni, s az eső mind jobban s jobban szakadt. - Menjünk a sárga tulipánhoz - mondta a sárga pillangó -, az majd bebocsát. S a szakadó esőben elvergődtek a tulipánhoz, és könnyörögni kezdtek neki: - Kis Tuli, nyisd ki a kelyhed, hadd húzódjunk meg az eső elől. De a tulipán így felelt: - A sárgának meg a pirosnak szívesen kinyitom, de a fehérnek nem. Erre a sárga meg a piros pillangó összenézett, majd így felelt a szívtelen tulipánnak: - Ha fehér testvérkémet nem bocsátod be, mi is kint maradunk! A tulipán csak ingatta a fejét, s kelyhét nem nyitotta ki. Az eső pedig mind sűrűbben szakadt. - Menjünk a liliomhoz - mondta a fehér pillangó. Ázva-fázva elvergődtek a liliomhoz, s szépen kérlelni kezdték: - Kis Lili, nyisd ki a kelyhed, hadd húzódjunk meg az eső elől. De a liliom így felelt: - A fehérét örömeest befogadom, de a sárgát és a pirosat nem. Erre a fehér pillangó így felelt: - Ha a testvérkémet nem fogadod be, én is kint maradok. Inkább ázzunk együtt, mintsem elhagyjuk egymást. A szívtelen liliom csak ingatta a fejét, s kelyhét nem nyitotta ki. Továbbvergődtek hárman csuromvizesen a szakadó esőben. Hímporuk már elázott, csápjuk kókadozott, szárnyuk össze-összetapadt, még a lelkük is átázott. Csetlettek-botlottak fűszálról fűszálra, s egy-egy lapu alatt húzták meg magukat, de a szél oda is besüvöltött, s bebecsapott az eső. Süss fel, nap, süss fel, nap, szárogasd meg szárnyamat, nyisd ki a virágokat! - könnyörgött a három didergő pillangó. A nap meghallotta a sűrű felhők mögöl a pillangók esdeklő kérését, s annyira megilletődött, hogy a felhőket elúzta, meleg fényt árasztott a mezőre, s a pillangók szárnyát egykettőre megszáritotta. S a három pillangó újra táncolt, repdesett vígan, míg csak le nem áldozott a nap. Akkor aztán szépen hazaszálltak, kis házukat kinyitották, lefeküdtek s elaludtak.

Fésűs Éva: Kié a virág?

Malacka egyszer gyönyörű virágot talált az erdőben. Akkorát visított örömeiben, hogy a bükkfa oldalán dolgozó harkály félrenyelte a farontó kukacot.

- Ejnye! – bosszankodott. – Miféle csendháborítás ez?

- Én nem háborítok semmiféle csendet, csak kimondhatatlanul örvendezek az én szépséges virágomnak! – visított tovább malacka – Nézd meg, ha nem hiszed!

A harkály odasandított.

- Csakugyan gyönyörű. De mi a neve?

- Természetesen Neszepisze virág – ugrándozott a vadmalac, ekkor azonban odatoppant a kényes őzike.

- Tévedsz! Ilyen szép virágnak csak őzikefüzér lehet a neve!

- Semmi közöd hozzá! – visított a kukorifarkú. – Ez a virág az enyém, mert én találtam.

- De azon a tisztáson nőtt, ahol én szoktam játszani!

- Kár a szóért! – lépett közjük fölényesen a rókakölyök. – Ez a virág a világszerte ismert rókatulipán és át fogom ültetni a saját kertembe!

- Ülteted ám az árvacsalánt! – huppant melléje a mókus. – Én láttam meg legelőször, onnan a magasból.

- Ugyan, mikor?

- Tegnap ilyenkor!

- Hiszi a piszi! Akkor mért nem szóltál?

- Mert a virág egyikőtöké sem, hanem az enyém! – válaszolt mókus helyett váratlanul macika, és mindjárt szagolgatni kezdte az üde szirmokat. – Mézszagú! Világos, hogy nekem termett!

Malacka segélykérően tekintett fel a bükkfára.

- Harkály bácsi, tégy köztünk igazságot!

- Nem vagyok én bíró – berzenkedett a harkály - , és úgy sem tudnék olyat mondani, hogy mindannyian elégedettek legyetek.

- De hát akkor mi lesz?

- Egyszer csak kiderül az igazság magától.

- Csakhogy én addig nem várok! – kiáltott malacka, és mindjárt egy botocskát ragadott, hogy vonalat húzzon vele a földön a virág köré; bűvös kört, amibe senkinek sem szabad belépnie.

Hanem a többiek azt hitték, hogy malacka verekedni akar a botocskával. A róka nagyot kanyarított lompos farkával, hogy kiüsse a kezéből, de ugyanakkor a kényes őzet is meglegyintette. Az őz visszarúgott, és eltalálta macika balhátos lábát. Macika sem volt rest, visszabokszolt a mancsával. Közben mindenki azt visította, kiabálta, brummogta, hogy:

- Enyém a virág! Enyém a virág!

Akkor arra jött a sün. Letette csigákkal teli kis kosarát, körülnézett, és csodálkozva kérdezte:

- Hol van itt virág?

A virág, amelyen összevesztek, eltiporva, tönkretaposva hevert a tisztáson. Akkora csend lett, hogy a hangyák lépteit is hallani lehetett a fűben. Legelsőnek malacka pityeregte el magát.

- Jaj, odavan a virágom! Most már mindegy, hogy mi lett volna a neve.

- Úgy láttam, őzikefűzér volt – fintorgott az őz –, de azt hiszem tévedtem.

Megnézte a letiport növényt, azután sántikálva odébbállt.

- Giz-gaz! – legyintett a sunyi róka.

- Gyim-gyom! – brummogta macika, a mókus pedig még megtoldotta.

- Söprűnek sem való!

Egykettőre otthagya mindenki, harkály doktor pedig folytathatta a dolgát. Le sem nézett a tisztásra, csak három sikeres féreg-operáció után vetett egy sajnálkozó pillantást az eltaposott, szép virágra – de akkor azt hitte, káprázik a szeme attól, amit látott.

A virág újra egyenes száron állt, mert valaki gondosan karóhoz kötötte, földjét megkapálta, elegyengette körülötte.

- Nini! – kiáltott harkálydoktor – Hát mégis van ennek a virágnak igazi gazdája?

Jobban körülnézett, s akkor látta, hogy a kicsi sün jön a patakról egy öntözőkannával döcögve, és nagyon jókedvűen dudorászik magában.